

Dernæst foretoges:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Folkeforsikring.

Valgt blev: *Bækgaard, P. Christensen, Henriette Crone, Gisselbæk, Johs. Hansen, Hendriksen, Jepsen Christensen, H. P. Jensen, Jeppesen-Drusebjerg, H. P. Johansen, Nedergaard, Stegger Nielsen, Stensballe, Axel Sørensen og Fritze Teisen.*

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2129).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jensen-Stevns: Det foreliggende Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde er det fjerde af de Lovforslag, som den højtærede Socialminister den 28. Oktober 1930 forelagde i det andet høje Ting under den fælles Betegnelse: Socialreformen. Det ene af disse fire Lovforslag er allerede blevet til Lov, og nu foreligger til Behandling her i Landstinget de tre sidste Forslag i Rækken. Disse Forslag er kommet til os som vedtagne med et betydeligt Flertal i det andet høje Ting, og det tør forudses, at de ogsaa vil blive vedtaget med et betydeligt Flertal i dette høje Ting; der synes ikke at ville blive gjort nogen synderlig Modstand mod deres Gennemførelse. Jeg forstod jo nok, at det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen) vilde anbefale det konservative Folkeparti at stemme mod Loven om offentlig Forsorg, men Begrundelsen var mig noget ejendommelig. Da jeg opmærksom sad og hørte paa det ærede Medlem — opmærksom som jeg altid er, naar det ærede Medlem taler —, maatte jeg mindes den gamle Beretning om Profeten Bileam, der var draget ud for at forbande, men endte med at lovprise. Jeg maa tilstaa, at jeg neppe i min Bedømmelse af det foreliggende Kompleks af Lovforslag vil kunne hæve mig saa højt, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds gjorde, og det uagtet jeg paatænker at stemme for disse Forslag, hvad det ærede Medlem aabenbart ikke gjorde.

Jeg vil gerne have Lov til at gøre en eneste Bemærkning med Hensyn til det samlede Kompleks af Forslag, og det er den, at jeg oprindeligt saa med megen Betænkelighed paa den hele Reform, idet mine Betænkeligheder navnlig samlede sig om en vis bestemt Side ved denne Reform, nemlig dens organisatoriske Opbygning. Jeg saa med megen Tvivl og Bekymring paa, om de kommunale Raad og da navnlig de landkommunale Raad nu ogsaa vilde være i Stand til at røgte det betydeligt forøgede Arbejde, som ved denne Lovgivning blev paalagt dem. Nu maa jeg imidlertid sige, at efter at den samlede Reform har foreligget for Offentligheden til Overvejelse og Drøftelse siden 28. Oktober 1930, og der ikke i denne Periode er fremkommet virkelige Protester mod denne Side af Reformen fra de nærmest interesserede kommunale Kredse, har man vel Lov til at gaa ud fra, at man i disse Kredse alligevel mener at kunne magte dette Arbejde, og jeg har derfor slaaet mig til Ro og opgivet mine Betænkeligheder, som — det skal jeg ikke nægte — oprindeligt var meget store.

Den højtærede Socialminister kan prise sig lykkelig, at han har faaet Lov til ikke blot at udarbejde et saa omfattende Reformforslag, men tillige nu synes at ville faa Lejlighed til at gennemføre det. Vi havde her i Landet i sin Tid et Par betydelige Jurister, vi havde Goos, og vi havde Torp; ingen af dem fik Lejlighed til at give Landet den nye Straffelov, de fik kun Lov til at deltage i Forarbejderne dertil. Hverken Nellemann eller Deuntzer eller nogen anden af vore betydelige Jurister fik Lov til at give Landet den nye Retsreform, de fik kun Lov til at yde deres Bidrag dertil. Den højtærede Socialminister vil nu faa Lov til at give Landet en Socialreform, som paa sit Omraade er ikke mindre gennemgribende, end Straffeloven og Retsreformen var det paa deres Omraader. Ganske vist har den højtærede Socialminister været nødt til under Arbejdet med Loven at vise Hensyntagen ogsaa til andre Meninger, men det er nu en Gang det politiske Livs nødvendige Medfør. Og yderligere er det jo at vente — jeg siger med Forsæt ikke at haabe —, at den højtærede Socialminister vil faa Lejlighed til i det mindste i den nærmeste Fremtid at staa i Spidsen for Reformens Iværksættelse. Alt dette maa selvfølgelig være en betydelig Tilfredsstillelse for den højtærede Socialminister, og jeg vil saa kun udtale det